368R0766

Nr L 143/6 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 25.6.68

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 766/68

av den 18 juni 1968

om fastställande av allmänna bestämmelser för beviljande av exportbidrag för socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1009/67 av den 18 december 1967([1]) om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, särskilt artikel 17.2 och 17.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I artikel 17.2 och 17.3 i förordning nr 1009/67/EEG fastställs att rådet skall anta allmänna bestämmelser för beviljande av exportbidrag för de varor som anges i artikel 1.1 a, c och d i den förordningen.

För att undvika att samma socker beviljas både denatureringsbidrag och exportbidrag, bör denaturerat socker inte vara berättigat till bidrag.

Enligt artikel 17.2 sista stycket i samma förordning bör bidraget fastställas med jämna mellanrum. Dessa tidsintervall bör bestämmas med hänsyn till förhållandena på marknaden för den berörda produkten och till branschens intresse av en viss stabilitet vad gäller bidraget. Med hänsyn till detta bör minsta värden för ändring av bidraget fastställas.

Periodisk fastställelse av bidrag bör dock endast ske då det finns socker tillgängligt för export.

Då bidragets storlek beräknas bör hänsyn tas till skillnaden mellan prisnivån inom gemenskapen och noteringar eller priser på världsmarknaden. Interventionspriset i det område inom gemenskapen med störst överskott bör väljas som pris på vitsocker inom gemenskapen och interventionspriset i det exportområde som anses representativt bör väljas som pris på råsocker inom gemenskapen. För att möjliggöra export är det nödvändigt att ta hänsyn till alla väsentliga omkostnader vid exporten.

För att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att tillämpa anbudsförfarandet enhetligt bör villkoren som styr detta förfarande bestämmas i enlighet med artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG.

För att underlätta för branschen måste beslut angående inlämnade anbud fattas så snabbt som möjligt.

Det överensstämmer med syftet med anbudsinfordran att med hänsyn till inlämnade anbud och vissa kriterier bestämma ett maximibelopp för bidrag samt i tillämpliga fall en maximikvantitet för export och att ange att anbud som överstiger detta maximibelopp inte kommer att antas.

Anbudsförfarande gör det möjligt att anpassa bidraget.

För de fall då socker kan exporteras under förmånsvillkor bör bestämmelser fastställas för en särskild anbudsinfordran som anger maximibelopp för bidraget och inte innehåller någon tidsbegränsning för inlämnande av anbud.

För att export skall genomföras är det viktigt att förhindra att inlämnade anbud dras tillbaka. Av denna anledning bör inlämnande av anbud ske endast på villkor att en säkerhet ställs.

För råsocker är det lämpligt att fastställa bidraget till den standardkvalitet som avses i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68([2]) av den 9 april 1968 om fastställande

([1]) EGT nr 308, 18.12.1967, s. 1.

([2]) EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3.

av en standardkvalitet för råsocker samt gemenskapens gränsövergångsställe för beräkning av cifpriser för socker. I enlighet med artikel 17.2 tredje stycket i förordning nr 1009/67/EEG får bidraget för råsocker inte överstiga 92 % av bidraget för vitsocker som fastställts för samma tidsperiod eller som fastställts som maximibelopp i samband med en sedvanlig anbudsinfordran. För att undvika snedvridning av konkurrensen bör bidraget för råsocker med ett annat utbyte än 92 % justeras med hänsyn till sockrets faktiska halt.

Eftersom det inte finns några representativa prisnoteringar för melass inom gemenskapen bör beräkningen av bidraget baseras på det pris som använts för att bestämma försäljningsintäkter för melass för ifrågavarande regleringsår enligt artikel 4.2 i förordning nr 1009/67/EEG. För att möjliggöra avsättning av melass på världsmarknaden måste hänsyn tas till prisnivå och avsättningsmöjligheter inom gemenskapen och marknaden i tredje land då bidraget beräknas.

Eftersom tillgången varierar avsevärt mellan olika regioner inom gemenskapen är det lämpligt att fastställa bidraget för melass genom anbudsinfordran för särskilda kvantiteter och områden.

Som grund vid beräkning av bidrag för de varor som anges i artikel 1.1 d i förordning nr 1009/67/EEG bör interventionspriset för vitsocker som tillämpas i det område inom gemenskapen som har störst överskott användas samt noteringar för vitsocker på Parisbörsen. Eftersom sackaroshalten i dessa varor varierar, bör bidraget bestämmas som ett basbelopp per 1 % av sackaroshalten.

Eftersom det i rådets förordning (EEG) nr 765/68[1] av den 18 juni 1968 om allmänna bestämmelser för produktionsbidraget för socker som används i kemisk industri fastställs att produktionsbidrag skall beviljas för sorbos bör exportbidraget för sorbos beräknas med utgångspunkt i priset på vitsocker minskat med produktionsbidragsbeloppet.

För att tillmötesgå praxis inom sockerhandeln är det nödvändigt att med hjälp av bidrag underlätta transaktioner som genomförs på grundval av det bidrag som gäller utförseldagen likaväl som transaktioner som genomförs inom giltighetstiden för en exportlicens med förutfastställt bidrag.

Av ekonomiska skäl bör det införas en möjlighet till justering under perioden mellan det att bidrag fastställs och exporten sker, om ändringar vidtas av de interventionspriser som används för att beräkna bidraget för de varor som anges i artikel 1.1 a och c i förordning nr 1009/67/EEG eller av priset på melass.

För att uppnå kontinuerligt exportflöde bör det i särskilda fall vara möjligt att variera bidraget alltefter destination.

För att undvika snedvridning av konkurrensen mellan enskilda handelsidkare inom gemenskapen är det nödvändigt att de administrativa villkoren är identiska inom gemenskapen.

Eftersom det råder överskott på socker inom gemenskapen bör inget bidrag beviljas för socker och melass som utvinns ur råvaror vilka importerats från tredje land eller för de varor i artikel 1.1 d i förordning nr 1009/67/EEG som är importerade från tredje land.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning innehåller bestämmelser om fastställande och beviljande av exportbidrag för de varor som anges i artikel 1.1 a, c och d i förordning nr 1009/67/EEG, som inte är denaturerade och som exporteras i naturligt tillstånd.

Artikel 2

1. Bidrag för de varor som anges i artikel 1.1 a i förordning nr 1009/67/EEG skall fastställas varannan vecka om inte annat sägs i bestämmelserna i punkt 2.

2. Om det konstateras att det inom gemenskapen inte finns något överskottssocker tillgängligt för export baserat på världsmarknadspriserna, kan denna periodiska fastställelse avbrytas enligt det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 11.2 skall i detta fall inget bidrag beviljas.

Artikel 3

Då bidrag bestäms för de varor som avses i artikel 2 skall hänsyn tas till situationen på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden för socker och särskilt till följande faktorer:

a) interventionspriset för vitsocker för området inom gemenskapen med störst överskott, eller interventionspriset på råsocker för det område inom gemenskapen vilket betraktas som representativt för export av råsocker

[1] EGT nr L 143, 25.6.1968, s. 1.

b) kostnaden för transport av socker från de områden som avses i a till hamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen,

c) försäljningsomkostnader samt transport-, omlastnings- och förpackningskostnader som uppstår i samband med saluföring av socker på världsmarknaden,

d) de noteringar eller priser som konstaterats för socker på världsmarknaden,

e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Artikel 4

1. Bidrag för de produkter som är uppräknade i artikel 1.1 a i förordning nr 1009/67/EEG kan fastställas genom anbudsförfarande. Avsikten med anbudet skall vara att bestämma bidragsbeloppet.

2. Berörda myndigheter i medlemsstaterna skall infordra anbud i överensstämmelse med en rättsakt som är bindande i alla medlemsstater. I denna rättsakt skall villkoren för anbudsinfordran fastställas. Dessa villkor skall garantera lika tillgång för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

3. En tidsgräns för inlämnande av anbuden skall inkluderas i villkoren för anbudsinfordran. Inom tre arbetsdagar efter utgången av denna tidsgräns och med hänsyn till de anbud som lämnats skall maximibeloppet för bidrag för ifrågavarande infordran bestämmas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG. När maximibeloppet beräknas skall hänsyn tas till utbud och priser inom gemenskapen, priser och avsättningsmöjligheter på världsmarknaden samt omkostnader vid export av socker.

En maximikvantitet får bestämmas enligt samma förfarande.

4. När export kan genomföras med lägre bidrag än det som erhålls genom att skillnaden beräknas mellan priser inom gemenskapen och på världsmarknaden och när exporten sker till en särskild destination, får berörda myndigheter i medlemsstaterna utfärda en särskild anbudsinfordran som skall innehålla följande villkor:

a) en möjlighet att lämna anbud ända tills anbudsförfarandet är avslutat, och

b) ett maximibelopp för bidrag som beräknats med hänsyn till vad exporten i fråga kräver.

5. Om det bidragsbelopp som anges i ett anbud överstiger det fastställda maximibeloppet skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna förkasta det budet. Om bidragsbeloppet som anges i ett bud inte överstiger maximibeloppet skall dessa myndigheter fastställa bidrag till det belopp som anges i anbudet.

Artikel 5

1. Bidrag för råsocker skall fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68.

2. Bidrag som fastställs för råsocker enligt artikel 3 får inte överstiga 92 % av det bidrag som fastställs för vitsocker under samma tid. Maximibeloppet som fastställs för råsocker enligt artikel 4.3 får inte överstiga 92 % av maximibeloppet som fastställs vid samma tid för vitsocker enligt den punkten.

3. Exportbidraget för råsocker skall vara lika med det bidrag som gäller för motsvarande export multiplicerat med en koefficient.

Denna koefficient skall fastställas genom att utbytet för det råsocker som exporteras beräknas, enligt det förfarande som fastställs i artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68, varefter detta tal divideras med 92.

Artikel 6

1. Bidrag för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning nr 1009/67/EEG skall fastställas varje månad med hänsyn till

a) det pris på melass som för ifrågavarande regleringsår för socker används vid beräkning av intäkten vid försäljning av melass enligt artikel 4.2 i samma förordning,

b) priser och avsättningsmöjligheter för melass på gemenskapsmarknaden,

c) noteringar eller priser som konstaterats för melass på världsmarknaden,

d) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

2. I särskilda fall kan bidragsbeloppet för bestämda mängder och bestämda områden inom gemenskapen fastställas genom anbud. Syftet med anbudet skall vara att bestämma bidragsbeloppet.

De behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater skall infordra anbud i enlighet med ett bemyndigande som fastställer villkoren för anbudsinfordran. Dessa villkor skall säkerställa lika tillgång för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

Artikel 7

1. Ett basbelopp skall fastställas för bidraget varje månad för de varor som anges i artikel 1.1 d i förordning nr 1009/67/EEG.

2. Basbeloppet för de varor som avses i punkt 1, med undantag för sorbos, skall vara lika med en hundradel av

skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker för det område inom gemenskapen som har det största överskottet under den månad för vilket basbeloppet fastställs, och det aritmetiska medelvärdet av de lokopriser för 100 kg vitsocker som har noterats på Parisbörsen under de första tjugo dagarna i föregående månad.

Basbeloppet för sorbos skall till och med den 31 januari 1972 vara lika med en hundradel av skillnaden mellan det belopp som avses i artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 765/68, vilket i tillämpliga fall justeras i enlighet med punkt 2 i samma artikel, och ovannämnda medelvärde.

3. Basbeloppet får också fastställas på annat sätt än enligt förfarandet i punkt 2 första stycket i de fall då det är nödvändigt för att uppnå jämvikt mellan

— användandet av basprodukter från gemenskapen i tillverkningen av bearbetade varor för export till tredje land, och

— användande av varor som införts från tredje land för aktiv förädling.

4. Vid det månatliga fastställandet av bidragets basbelopp skall ingen förändring göras, om inte skillnaden som avses i punkt 2 är mer än 0,40 enheter högre eller lägre än den skillnad som användes när basbeloppet senast fastställdes.

Mellan dessa månatliga fastställanden skall basbeloppet bara ändras om skillnaden mellan det interventionspris som avses i punkt 2 första stycket, eller det belopp som avses i stycket därefter, och lokopriset för 100 kg vitsocker på Parisbörsen är mer än en beräkningsenhet högre eller lägre än den skillnad som användes när basbeloppet senast fastställdes.

5. Basbeloppet får begränsas till att gälla för vissa av de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning nr 1009/67/EEG.

Artikel 8

1. Exportbidraget för 100 kg av de produkter som räknas upp i artikel 1.1 d i förordning nr 1009/67/EEG skall vara lika med det basbelopp som gäller för den månad då dessa varor exporteras, multiplicerat med sackarosinnehållet för varje vara, i tillämpliga fall inklusive andra sockerarter omräknade till sackaros.

2. Sackarosinnehållet får fastställas till en standardkvantitet.

Artikel 9

Anbud som inlämnats efter infordran skall vara giltiga endast om en säkerhet har ställts.

Denna säkerhet skall helt eller delvis förverkas om anbudsgivarna inte eller endast delvis har fullgjort de förpliktelser som ålagts dem.

Artikel 10

Bidrag som fastställs genom anbud skall gälla för samma period som exportlicensen.

Artikel 11

1. Om bidrag inte fastställs genom anbud skall det bidragsbelopp eller det basbelopp för bidrag tillämpas som gäller den dag då utförsel sker.

2. Vid ansökan om exportlicens kan sökanden dock begära att det bidragsbelopp eller det basbelopp för bidrag som gäller den dag ansökan inlämnas skall tillämpas för export som genomförs under licensens giltighetstid.

Artikel 12

Om det under perioden från det att bidrag fastställs, antingen genom anbud eller enligt artikel 11.2, till den tidpunkt då exporten verkställs genomförs en ändring av

a) interventionspriset för vitsocker och betråsocker som gäller för det område inom gemenskapen med störst överskott eller

b) interventionspriset för rörråsocker eller

c) det pris på melass som avses i artikel 6.1 a,

skall bidrag justeras med hänsyn till denna ändring.

Artikel 13

Om situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på vissa marknader gör det nödvändigt skall bidrag för gemenskapen för de varor som anges i artikel 1.1 a i förordning nr 1009/67/EEG varieras alltefter destinationen.

Artikel 14

1. Bidraget skall utbetalas mot framläggande av bevis för att varorna har exporterats från gemenskapen.

2. I de fall då bidrag varierar efter destination skall bidraget utbetalas enligt villkoren i punkt 1, under förutsättning att det kan visas att varan har nått den destination för vilken bidraget bestämdes. Undantag från denna

bestämmelse kan göras i enlighet med det förfarande som avses i punkt 3 förutsatt att de villkor som fastställs erbjuder motsvarande garantier.

3. Ytterligare föreskrifter kan antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG.

Artikel 15

1. Exportbidrag skall beviljas för de produkter som anges i artikel 1.1 a och c i förordning nr 1009/67/EEG endast under förutsättning att de har tillverkats av sockerbetor eller sockerrör som skördats inom gemenskapen.

2. Exportbidrag skall beviljas endast för de produkter i artikel 1.1 d i förordningen som har sitt ursprung i gemenskapen.

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1968.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 18 juni 1968.

På rådets vägnar
E. FAURE
Ordförande